

Följaktligen sade konsortiet upp Grant Agreement och utfärdade en debetnota för den förskottsfinansiering på 359 913,75 euro som redan hade utbetalats av samordnaren till svaranden till fullgörande av bestämmelserna i Grant Agreement. Förskottsfinansieringen förbli nämligen sökandens egendom fram till och med slutbetalningen.

Den faktiska bakgrunden till de skyldigheter som åvilar Revoind Industriale S.r.l. i egenskap av förmånstagare enligt Grant Agreement är i stor utsträckning ostridig i målet, och svarandens invändningar är allmänt hållna, ofullständiga och helt utan stöd. De framstår således som fullständigt grundlösa.

Sökanden har således rätt att kräva återgång och återbetalning av det belopp som utbetalats till svaranden såsom förskottsfinansiering, jämte dröjsmålsränta.

Talan väckt den 16 maj 2017 – Ceobus m.fl. mot kommissionen

(Mål T-330/17)

(2017/C 231/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ceobus (Génicourt, Frankrike), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Frankrike), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Frankrike), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Frankrike), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (ombud: advokaten D. de Combles de Nayves)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 februari 2017 SA.26763 om de stöd som antas ha beviljats kollektivtransportföretag av regionen Ile-de-France, såtillvida som regionen Ile-de-Frances stödordning mellan åren 1984 och 2008 anses utgöra en ny stödordning och "rättsstridigt genomförts", eller
- i andra hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 februari 2017 SA.26763 om de stöd som antas ha beviljats kollektivtransportföretag av regionen Ile-de-France, såtillvida som de individuella stöd som beviljats enligt regionen Ile-de-Frances stödordning mellan maj 1994 och den 25 november 2008 anses utgöra nya stöd och "rättsstridigt genomförts".

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden, som avser förstahandsyrkandet: Åsidosättande av artikel 108 FEUF, av artikel 1 b i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9) och av rättskraften av domar meddelade av EU-domstolen efter begäran om förhandsavgörande.
 2. Andra grunden, som avser andrahandsyrkandet: Åsidosättande av artikel 17 i förordning nr 2015/1589, genom att kommissionen fann att en åtgärd var preskriptionsbrytande, trots att den åtgärden inte uppfyllde villkoren för att kvalificeras som sådan enligt den bestämmelsen.
 3. Tredje grunden, som avser andrahandsyrkandet: Åsidosättande av berörda tredje mäns rättigheter i förfarandet, genom att kommissionen i sitt beslut att inleda ett förfarande att preskriptionen hade brutits inte genom att en talan väcktes vid förvaltningsdomstol, utan genom den första begäran om upplysningar från kommissionen den 25 november 2008.
-